

[Indenrigsministeren.]

at det ærede Medlem her udtaler paa sit Partis Vegne, at det ikke ønsker at tage ny Stilling til Forslaget.

Lovforslaget angaar, som jeg har sagt i Gaar og har sagt i Landstinget, fremtidige Indlemmelser; og Ministerens Stilling til St. Hans Landsogns Indlemmelse i Odense Købstad paavirkes lovgivningsmæssigt ikke af Forslaget udover den Adgang til at foranledige ny Afstemning, som gives Kommissionen, en Adgang, som jeg ikke aner det fjerneste om hvorvidt Kommissionen vil benytte. Jeg skulde tro, at en Brug af denne Bestemmelse fra Kommissionens Side ikke er sandsynlig; men Bestemmelsen er en naturlig Følge af, at ved Ændringen i Skatteordningen, naar St. Hans Landsogn eventuelt indgaar i Odense Kommune, forrykkes det Grundlag, paa hvilket Afstemningen hidtil har fundet Sted, idet Forholdet er dette, selv om St. Hans Landsogns Skatteprocent ikke ligger synderligt over Odense Kommunes, at ganske særlig for Ejendomsskatterne vil Opgangen i Odense Kommune betyde visse Fordele for Kommunens Beboere, ganske særlig for Grundejerne. Derfor er det ganske naturligt, at de har stemt, som de har gjort.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa denne Sag; Gentagelser er jo unyttige, og at vende sig imod Paastande, for hvis Urigtighed man udførligt har redegjort, ja, det anser jeg for unødvendigt. Forslaget tilsigter ikke andet, end hvad der aabent fremgaar af det. Det er i samme Form, som da det blev fremsat i Landstinget; min Stilling til det er den samme, som jeg havde givet Udtryk for, før tre Partier samlede sig om det ved Afstemningen. Derfor nærer jeg heller ikke nogen Tvivl om, hvad Resultatet af denne Forhandling her i Tinget vil blive.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

**Hauge:** Den højtærede Minister siger, at det ikke paa nogen Maade har været Hensigten at forhale Indlemmelsessspørgsmaalet, og at det heller ikke er hans Hensigt, efter at Lovforslaget bliver vedtaget, at medvirke til, at nogen Forhaling kan finde Sted. Og akkurat det samme siger det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen. Men det faktiske Forhold er jo dette, at den højtærede Minister i Landstinget har stillet et Forslag; hvorefter Grundlaget for Indlemmelsen bliver et andet, end det hidtil har

været; og det er lige saa afgjort, at det radikale Venstre har været med til at udvide dette af Ministeren stillede Forslag saaledes, at i Stedet for at have en Bestemmelse om, at man kunde graduere Skatten i Løbet af et Tidsrum af indtil 15 Aar, faar man nu en Bestemmelse om en Kommuneafstemning og en Bestemmelse om, at Købstadskommunen kan rejse andre Indlemmelsessspørgsmaal samtidig med, at dette Spørgsmaal, der er rejst om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt, prøves, og at Resultatet deraf igen er blevet, at den højtærede Minister har erklæret, at deri ligger en Opfordring til ham om at vente med at træffe den endelige Bestemmelse om St. Hans Landdistrikts Indlemmelse, indtil Modkravet er prøvet. Nu kan man jo nok saa længe tale om, at det ikke er Hensigten at forhale St. Hans Landdistrikts Indlemmelse: Ingen kan være i Tvivl om, at Lovforslaget, som det blev forelagt af den højtærede Minister, vil tjene som Forhalinggrundlag, og at det yderligere, efter at det nu ved det radikale Venstres Medvirken er blevet udvidet, aldeles ikke kan andet end føre til en meget betydelig Forhaling af Indlemmelsessspørgsmaalet. Hvorvidt vi i Udvalget er i Stand til at klare Sagen saaledes, at det radikale Venstre kan komme til en anden Opfattelse af Spørgsmaalet, det vil Tiden vise.

**Indenrigsministeren (Kragh):** Jeg udtaler min Forbavselse over, at det ærede Medlem Hr. Hauge i det foreliggende Lovforslag finder en Støtte for Formodningen om Forhalingstendenser fra min Side i Sagen St. Hans Landsogn og Odense. Det ærede Medlem paastaar, at gennem Bestemmelsen i § 1, Punkt 1, skabes for mig et Forhalinggrundlag, som det ærede Medlem formoder jeg vil udnytte. Dette er imidlertid ganske uden Forbindelse med Virkeligheden, thi rejser Odense Modkrav, og finder jeg Anledning til at tage disse Modkrav op til Undersøgelse, er der, enten det foreliggende Lovforslag bliver til Lov eller ikke bliver det, akkurat den samme Adgang for mig til at tage nye Indlemmelseskrav op til Undersøgelse og udsætte Afgørelsen af det gamle, indtil hele Sagen er færdigbehandlet; dette Forhold paavirkes ikke i nogen som helst Henseende ved det Lovforslag, her foreligger til Behandling. I nye Indlemmelsessspørgsmaal vil det blive en Pligt for Ministeren, dersom han agter at fremme et oprindeligt fremsat Indlemmelsesforslag, da, hvis nye fremkommer, at tage dem op til Prøvelse gennem Kommissionsbehandling og samtidig overveje